

Marie Curie și Pierre Curie

Manya Sklodowska s-a născut la 7 noiembrie 1867 într-un cartier din Varșovia. Ea mai avea trei surori și un frate. De la vârsta de cinci ani dă dovadă de o memorie excepțională. În luna ianuarie 1876, când Manya avea noua ani, moare sora ei Sofia. La 9 mai 1878, când Manya avea 11 ani moare mama sa. La 16 ani Manya își termină cursurile secundare cu medalie de aur. Urmeaza clandestin Universitatea volantă la care se fac cursuri științifice. După ce un timp lucrează ca guvernantă la diferite familii ea urmeaza universitatea de la Sorbona. Aici este fascinată de întâlnirea cu fizicieni cunoscuți. În 1893 devine licențiată în fizică iar în 1894 în matematici. În primăvara anului 1894 ea îl întâlnește pe Pierre Curie.

Pierre Curie s-a născut la 15 mai 1859 la Paris. Tatăl său Eugen Curie era doctor dar era interesat și de cercetare. Pierre a mai avut un frate mai mare Jacques. Pierre era o persoană chibzuită față de fratele său care era mai vioi. Încă de mic Pierre încerca să explice fenomenele cu care se întâlnea zilnic. La 16 ani își ia Bacalaureatul și la 18 ani licența. Este luat de la 19 ani ca preparator la Sorbona. Având traiul asigurat el poate să se dedice cercetării științifice. Împreună cu profesorul Desains studiază lungimile de undă ale radiațiilor calorice iar împreună cu fratele său efectuează lucrări asupra cristalelor descoperind piezoelectricitatea. În 1882, el părăsește Sorbona pentru a deveni șef de lucrări la Școala de fizică și chimie din Paris. Aici lucrează aproape 22 ani. Își dă teza de doctorat din cercetările asupra magnetismului, care au rămas celebre.

La 25 iulie 1895 se căsătoresc Manya Sklodowska și Pierre Curie.

Maria își începe studiul substanțelor care emit radiații. Studiază săruri și minerale de uraniu observând că acestea au o puternică activitate radioactivă. Acest studiu al radioactivității îl face pe Pierre să renunțe la proiectele sale și să se alăture soției. În iulie 1898 anunță descoperirea poloniului iar în luna decembrie a aceluiași an existența radiului. După această descoperire cei doi își împart sarcinile. Astfel Marie va încerca să izoleze radiul pur iar Pierre va determina efectele fizice ale radiațiilor. În 1900 Marie este solicitată să țină cursuri la Școala normală superioară de fete din Sèvres. În anul 1903 le este decernat lui Marie Curie, Pierre Curie și Henri Becquerel Premiul Nobel pentru fizică. În octombrie 1905, Pierre Curie devine titularul unei catedre de fizică creată pentru el la Sorbona. La această catedră este prevăzut și un laborator de care soții Curie aveau mare nevoie. În 1906 însă moare Pierre Curie călcat de un camion. Acest lucru a adus o mare tristețe în familia Curie.

La 13 mai 1906 se decide că catedra de la Sorbona creată pentru Pierre Curie să fie încredințată lui Marie Curie. Ea reușește să-și revină după moartea soțului ei și își continuă cercetările. La laborator ea colaborează cu André Debierne. Din 1908 este numită profesor titular iar în 1910 anunță că a reușit izolarea radiului metalic de aer. Marie depune la Biroul de măsuri și greutateți o mostră de 21 mg de clorură de radiu pură. Aceasta avea să constituie etalonul radioactivității. În anul 1911 Academia de Științe din Stockholm acordă lui Marie Curie al doilea Premiu Nobel (cel de chimie) pentru prepararea radiului pur.

Însă Marie începe să aibă probleme cu ochii și urechile datorate probabil expunerii prelungite la radiații. Ea este operată în 1923. După 11 ani, în 1934 ea moare în urma

unor complicații apărute în urma operației. Fiica ei Irène împreună cu soțul ei Frédéric continuă munca lui Marie și Pierre și descoperă radiațiile artificiale pentru care primesc Premiul Nobel în 1934.